

Krúdy Gyula utolsó regénye a Magyarországon

Pénteki számunkban befejezzük *Kossuthné-Réz* Lola hangulatos munkáját, *A boldogság szigetét* és szombattól kezdve, mint már jelentettük, *Krúdy* Gyulának, az elhunyt nagy írónak utolsó munkáját, a *Purgatóriumot* fogjuk folytatásban közölni. Ezt a kis regényt boldogult *Krúdy* Gyula közvetlenül a halála előtt pár nappal fejezte be és hozta el a *Magyarság* szerkesztőségébe. Ez az utolsó kézirat egyben az utolsó *Szindbád*-történet is, mert a *Purgatóriumban* a beteg *Szindbádot*, a szomorúan összelőrt, már valóban az égi ut felé járó hajósi írta meg... *Krúdy* Gyulának ez a posztumusz munkája mély filozófiai utakon járó írás. anélkül, hogy komor, vagy pedig elvont lenne. Lapjaiból kicsendül az a mélységes humor, mely annyira jellemezte minden írását, nyelvezete pedig az a híres, behízelgő, szavakkal muzsikáló nyelvezet, mely írói pályájának elindulásakor mindjárt ismeríté tette őt. Nem lehet meghatódás nélkül olvasni a *Purgatóriumot*, melynek minden sorát az a kiváló költő s író írta, aki már temetőben pihen, örök, nagy nyugvóhelyén. De az írása itt maradt, itt hagyta olvasóinak ezt a regényt, melyet őszinte meghatódással nyújtunk át azoknak, akik szerették a „Vörös postakocsi“, „A francia kastély“, „A nyiri pajkosok“, „A festett király“ gyönyörű stílusát, remek mesemondókészségét és egyben szerették benne az embert, a jó, meleg szívű embertársat: *Krúdy* Gyulát, aki még egyszer, ezzel az utolsó munkájával bekapogtat olvasóinkhoz, hogy emlékeztesse őket halhatatlan művészetére.

